

## محدودیت؛ در نوع مواجهه است

سلام ریاضی  
موسیقی درمان گر، آهنگ ساز

جایی که موج دریا باشد، حرکتی هست. هر جا حرکت باشد، ریتم و ضربان زندگی وجود دارد. بوشهر و موسیقی آن هم همین بوده؛ چه وقت جزر آن که محدود به حضور و ارایه بود، چه هنگامه‌ی مدّ، که امکان بروز کم‌مانع‌تری دارد. به این جا رسیده‌ایم امروز که تعداد گروه‌های فعال، تعداد اجرای‌های عمومی و قطعات ضبط و پخش شده، گسترش یافته‌اند. این طور نیست که تمامی آثار این سال‌های اخیر فاقد معیارهای معتبر هستند. هنرمندان این خطه هر جا محدودیتی احساس کرده‌اند، متناسب با سلیقه و توانایی خود پا را فراتر گذاشته‌اند و خواستار عبور از مرزها بوده/ هستند. با پدید آمدن محصولات بیشتر موسیقی، فرصت مناسبی فراهم شده که منتقدان و ناظران موسیقی بوشهر، لحظه‌های برجسته‌ی آثاری که ارایه شده‌اند یا می‌شوند را درخشان ببینند و به عنوان روزنه(ها) نشان دهند. برخورد آسیب‌شناسانه با این فعالیت‌های نوپا، چاه می‌گذارد و راه نمی‌گذارد. آن چه حاصل شده، هنوز بوتله‌ی انبوهی نیست که بتوانیم یا بخواهیم با نقد آن را هرس کنیم. همچنان فصل زدن جوانه‌هاست. یعنی اگر در حال حاضر بیست گروه و موزیسین فعال داریم، به دویست گروه و موزیسین فعال برسند. این گونه، حافظه‌ی شنیداری و جمعی امکان افزون‌تری برای غربال و الگ کردن ادامه‌ی لذت از موسیقی خواهند داشت. گذر از گمراه‌های پیچ‌درپیچ و سردرگم وضعیت موسیقی؛ گوناگونی و تنوع بخشیدن بیشتر به جریان آن است. موسیقی [بوشهر] محدودیت ندارد؛ محدودیت در نوع مواجهه با آن است. محدودیت در ذهن و نگاه بشر است. برای برون‌رفت ازین خلیدگی، روبرو شدن با عناصر موسیقی از جنبه‌ای که بازتاب‌دهنده‌ی درونیات و بیان خویشتن، سیالیت، پستیایی از ارتباط با دیگران، اعتمادسازی، لمس خاطرات و تجربیات باشد، میسر خواهد بود. این رانه؛ با به‌کارگیری تقویت گوش‌ها از طریق گوش دادن -نه فقط شنیدن- موسیقی‌ها و اصوات مختلف از همه‌جای زمین و هوا، به کاری خلاقیت مجدد، ترکیب کردن عناصر گوناگون، آزاد بودن، ریسک کردن، آشنا شدن با تنوع‌های ریتمی، اجرا در محل‌های کم‌جمعیت و خانوادگی برای سنجش مقبولیت و تشویق؛ به حرکت می‌افتد.